

Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης: Οι Άγιοι ήταν άνθρωποι όμοιοι μ'εμάς.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



«Εγώ τους εμέ φιλούντας αγαπώ, τους δε δοξάζοντάς με δοξάσω», λέγει ο Κύριος (πρβλ. Παρ. η' 17, Α' Βασιλ. β' 30).

Ο Θεός δοξάζεται με τους Αγίους Του και οι Άγιοι δοξάζονται από τον Θεό.

Η δόξα που δίνει ο Θεός στους Αγίους είναι τόσο μεγάλη, που αν έβλεπαν οι άνθρωποι τον Άγιο όπως είναι, από την ευλάβεια και το φόβο θα έπεφταν καταγής, γιατί ο σαρκικός άνθρωπος δεν μπορεί ν' αντέξει τη δόξα της ουράνιας εμφανίσεως.

Μην θαυμάζετε γι' αυτό. Ο Κύριος αγάπησε τόσο το πλάσμα Του, ώστε έδωσε Άγιο Πνεύμα μ' αφθονία στον άνθρωπο, και με το Άγιο Πνεύμα ο άνθρωπος έγινε όμοιος με το Θεό.

Γιατί, λοιπόν, αγαπά ο Κύριος τόσο τον άνθρωπο; Γιατί είναι η Αυτοαγάπη και η αγάπη αυτή γνωρίζεται μόνο με το Άγιο Πνεύμα.

Με το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ο άνθρωπος τον Κύριο, το Δημιουργό του, και το Άγιο Πνεύμα γεμίζει με τη χάρη Του όλο τον άνθρωπο: και την ψυχή και το νου και το σώμα.

Ο Κύριος έδωσε στους Αγίους τη χάρη Του κι εκείνοι Τον αγάπησαν και προσκολλήθηκαν ολοκληρωτικά σ' Αυτόν, γιατί η γλυκύτητα της αγάπης του Θεού υπερνικά την αγάπη για τον κόσμο και την ομορφιά του.

Κι αν έτσι γίνεται στη γη, τότε στον ουρανό οι Άγιοι είναι ακόμα πιο πολύ ενωμένοι με τον Κύριο με την αγάπη. Κι η αγάπη αυτή είναι ανείπωτα γλυκειά και εκχύνεται από το Άγιο Πνεύμα κι όλες οι επουράνιες δυνάμεις μ' αυτήν τρέφονται.

Ο Θεός είναι αγάπη, και το Άγιο Πνεύμα στους Αγίους είναι αγάπη.

Με το Άγιο Πνεύμα γνωρίζεται ο Κύριος. Με το Άγιο Πνεύμα μεγαλύνεται ο Κύριος στους ουρανούς. Με το Άγιο Πνεύμα δοξάζουν οι Άγιοι το Θεό και με το Άγιο Πνεύμα δοξάζει ο Κύριος τους Αγίους και αυτή η δόξα δεν έχει τέλος.

Σε πολλούς φαίνεται πως οι Άγιοι είναι μακριά μας. Αλλά μακριά είναι από εκείνους που οι ίδιοι απομακρύνθηκαν, ενώ είναι πολύ κοντά σ' εκείνους που τηρούν τις εντολές του Χριστού κι έχουν την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Στους ουρανούς τα πάντα ζουν και κινούνται από το Άγιο Πνεύμα. Αλλά και στη γη είναι το ίδιο Άγιο Πνεύμα. Αυτό ζη στην Εκκλησία μας, Αυτό ενεργεί στα μυστήρια, Αυτό πνέει στην Αγία Γραφή, Αυτό ζη στις ψυχές των πιστών. Το Άγιο Πνεύμα ενώνει τους πάντες, και γι' αυτό οι Άγιοι είναι κοντά μας. Κι όταν προσευχώμαστε σ' αυτούς, τότε ακούνε αυτοί με το Άγιο Πνεύμα τις προσευχές, κι οι ψυχές μας αισθάνονται την πρεσβεία τους για χάρη μας.

Πόσο ευτυχισμένοι και καλότυχοι είμαστε εμείς οι ορθόδοξοι χριστιανοί, που μας χάρισε ο Κύριος ζωή με το Άγιο Πνεύμα, και ευφραίνονται οι ψυχές μας. Πρέπει όμως να φυλάμε με σύνεση το Άγιο Πνεύμα, γιατί αρκεί κι ένας άσκοπος λογισμός για να εγκαταλείψη την ψυχή, και τότε στερούμαστε την αγάπη του Θεού, εξαφανίζεται η παρρησία από την προσευχή, χάνεται και η σίγουρη ελπίδα πως θα λάβουμε αυτό που επιζητούμε.

Οι Άγιοι ζουν σ' άλλο κόσμο κι εκεί βλέπουν με το Άγιο Πνεύμα την θεία δόξα και την ομορφιά του προσώπου του Κυρίου. Αλλά με το ίδιο Άγιο Πνεύμα βλέπουν και τη ζωή και τα έργα μας. Γνωρίζουν τις θλίψεις μας κι ακούνε τις θερμές προσευχές μας. Ζώντας στη γη διδάχτηκαν την αγάπη του Θεού από το Άγιο Πνεύμα. Κι όποιος απέκτησε στη γη την αγάπη διαβαίνει μαζί της στην αιώνια ζωή στη Βασιλεία των Ουρανών, όπου η αγάπη αυξάνει ωσότου γίνη τέλεια. Κι αν στη γη η αγάπη δεν μπορεί να λησμονήσει τον αδελφό, πολύ περισσότερο στους ουρανούς οι Άγιοι δεν μας λησμονούν και δέονται για μας.

Ο Κύριος χάρισε το Άγιο Πνεύμα στους Αγίους, κι αυτοί μας αγαπούν με το Άγιο Πνεύμα. Οι ψυχές των Αγίων γνωρίζουν τον Κύριο και την αγαθοσύνη Του για τον άνθρωπο, γι' αυτό και καίγονται πνευματικά από αγάπη για το λαό. Όσο ζούσαν στη γη, δεν μπορούσαν ν' ακούσουν να γίνεται λόγος για αμαρτωλό άνθρωπο, χωρίς πόνο στην καρδιά, κι έχυναν δάκρυα στην προσευχή τους γι' αυτούς. Το Άγιο Πνεύμα τους εξέλεξε για να προσεύχωνται για όλο το κόσμο και τους έδωσε

πηγές δακρύων. Το Άγιο Πνεύμα σκορπίζει στους εκλεκτούς Του τόσο μεγάλη αγάπη, ώστε οι ψυχές καίγονται από την επιθυμία να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να δουν τη δόξα του Κυρίου.

Οι Άγιοι περιβάλλουν, με το Άγιο Πνεύμα, με την αγάπη τους όλο το κόσμο. Βλέπουν και ξέρουν πως αποκάναμε από τις θλίψεις, πως ξεράθηκαν οι καρδιές μας, πως παρέλυσε η ακηδία τις ψυχές μας, και γι' αυτό μεσιτεύουν ακατάπαυστα στο Θεό για μας.

Οι Άγιοι χαίρονται για τη μετάνοιά μας και στενοχωριούνται όταν οι άνθρωποι εγκαταλείπουν το Θεό κι εξομοιώνονται έτσι με τα άλογα ζώα. Λυπούνται, γιατί οι άνθρωποι ζουν στη γη χωρίς να ξέρουν πως, αν αγαπούσαν ο ένας τον άλλο, θα υπήρχε ελευθερία από την αμαρτία. Κι όπου δεν υπάρχει αμαρτία, εκεί υπάρχει χαρά και αγαλλίαση που δίνει το Άγιο Πνεύμα, κι έτσι όπου και να στραφή το βλέμμα, τα πάντα είναι αγαπημένα κι η ψυχή απορεί και αναρωτιέται «γιατί νοιώθω τόσο καλά», και δοξολογεί το Θεό.

Να επικαλείστε με πίστη τη Θεοτόκο και τους Αγίους. αυτοί ακούνε τις προσευχές μας και ξέρουν και τους διαλογισμούς μας.

Και μη θαυμάζετε γι' αυτό. Όλος ο ουρανός των Αγίων ζη με το Άγιο Πνεύμα και τίποτε δεν είναι κρυφό σ' όλο τον κόσμο για το Άγιο Πνεύμα. Εγώ δεν καταλάβαινα πιο πριν, πως οι ουρανοπολίτες άγιοι μπορούν να βλέπουν τη ζωή μας. Όταν όμως με ήλεγξε η Αγία Θεοτόκος για τις αμαρτίες μου, το έμαθα πως οι Άγιοι μας βλέπουν με το Άγιο Πνεύμα και γνωρίζουν όλη τη ζωή μας.

Οι Άγιοι ακούνε τις προσευχές μας και έχουν από το Θεό τη δύναμη να μας βοηθούν. Αυτό είναι γνωστό σ' όλο το γένος των χριστιανών.

Ο πάτερ Ρωμανός, ο γιός του πάτερ Δοσιθέου, μου διηγόταν πως όταν ήταν ακόμα στον κόσμο πολύ νέος, έτυχε να διαβή σ' εποχή χειμώνα το Δον. Ξαφνικά

ράγισαν οι πάγοι του ποταμού και τ' άλογό του έπεσε μέσα στην τρύπα που άνοιξε και σε λίγο όλο το έλκηθρο και το άλογο βυθίζονταν στους πάγους. Αυτός, μικρό παιδί, φώναξε: «Άγιε Νικόλα, βοήθησέ με να σύρω έξω το έλκηθρο» και τραβώντας τα χαλινάρια είδε αμέσως έλκηθρο και άλογο έξω από τους πάγους.

Κι ο πάτερ Ματθαίος, που ήταν συγχωριανός μου, όταν ήταν παιδί έβοσκε, σαν τον προφήτη Δαβίδ, τα πρόβατα του πατέρα του. Ο ίδιος είχε ανάστημα ίσα με πρόβατο. Ο μεγαλύτερος αδελφός του εργαζόταν στην άλλη άκρη του κάμπου. Ξαφνικά βλέπει να ορμούν λύκοι καταπάνω στο Μίσα – έτσι ονομαζόταν ο πάτερ Ματθαίος κατά κόσμον – κι ο μικρός Μίσα άφησε κραυγή: «Άγιε Νικόλα, βοήθα με». Και μόλις φώναξε, οι λύκοι γύρισαν πίσω και δεν έκαναν κακό ούτε σ' αυτόν ούτε στα πρόβατα. Και για πολύν καιρό γελούσαν οι κάτοικοι του χωριού μας κι έλεγαν: «Ο Μίσα ετρόμαξε φοβερά από τους λύκους, αλλά ο Άγιος Νικόλας τον γλύτωσε».

Κι όλοι μας ξέρομε πλήθος περιπτώσεων, που οι Άγιοι έρχονται παρευθύς να βοηθήσουν. Απ' αυτά είναι, λοιπόν, φανερό πως ακούγονται οι προσευχές μας στους ουρανούς.

Οι Άγιοι ήταν άνθρωποι όμοιοι μ' εμάς. Πολλοί απ' αυτούς είχαν μεγάλες αμαρτίες, αλλά με την μετάνοια πέτυχαν την Ουράνια Βασιλεία. Κι όλοι όσοι έρχονται σ' αυτήν, με τη μετάνοια έρχονται που μας χάρισε ο Ελεήμων Κύριος με τα πάθη Του.

Όλοι οι Άγιοι ζουν στη Βασιλεία των Ουρανών, εκεί που είναι ο Κύριος και η Πανάχραντη Μητέρα Του. Εκεί είναι οι άγιοι Προπάτορες και Πατριάρχες, που κράτησαν με ανδρεία και παρέδωσαν την πίστη τους. Εκεί είναι οι Προφήτες, που έλαβαν Πνεύμα Άγιο και με το λόγο τους καλούσαν το λαό προς το Θεό. Εκεί είναι οι Απόστολοι, που πέθαναν για το κήρυγμα του Ευαγγελίου. Εκεί βρίσκονται οι μάρτυρες, που έδωσαν με χαρά τη ζωή τους από την αγάπη για το Χριστό. Εκεί είναι οι άγιοι Ιεράρχες, μιμητές του Κυρίου, που βάσταξαν τα βάρη των πνευματικών τους προβάτων. Εκεί είναι οι όσιοι ασκητές και οι κατά Χριστόν σαλοί, που νίκησαν με την άσκηση τον κόσμο. Εκεί βρίσκονται όλοι οι Δίκαιοι, όσοι τήρησαν τις εντολές του Θεού και κατανίκησαν τα πάθη.

Προς τα εκεί, σ' εκείνη τη θεσπέσια άγια Σύναξη, που συγκάλεσε το Άγιο Πνεύμα, ελκύεται η ψυχή μου. Αλλά αλίμονο σε μένα! Αφού δεν έχω ταπείνωση, ο Κύριος δεν μου δίνει δύναμη για την άθληση, και το ασθενικό μου πνεύμα σβύνει σαν μικρό κερί, ενώ το πνεύμα των Αγίων έκαιγε σαν φλόγα φωτιάς, κι όχι μόνο δεν το έσβυνε ο άνεμος των πειρασμών, αλλά άναβε ακόμα περισσότερο. Περπατούσαν στη γη και τα χέρια τους εργάζονταν, αλλά το πνεύμα τους έμενε πάντα κοντά στο Θεό κι ο νους τους δεν ήθελε ν' αποσπασθή από την μνήμη του Θεού. Για χάρη της αγάπης του Θεού υπέμειναν όλες τις θλίψεις στη γη και δεν φοβόνταν κανένα πόνο, κι έτσι δόξαζαν τον Κύριο. Γι' αυτό κι ο Κύριος τους αγάπησε και τους δόξασε και τους χάρισε την αιώνια Βασιλεία μαζί Του.

Πηγή:agiazoni.gr